

Ч. 23 (157)

Львов, четверг дня 24 червня (11) 1937

Рок IV.

Орган Лемковского Союза

Выходит в каждый четверг.

Редакция и администрация в Крынице. — Адрес „Лемко“ Крыница.

Поблагословене Дома им. Мин. Брон. Перацкого в Новом Санчі.

Дня 15. червня минули три роки от часу, коли преступника куля пробила благородне сердце одного з найлучших Синов Польського Народа и великого приятеля и опекуна Лемковщини бл. п. Министра внутр. справ — генерала Бронислава Перацкого.

Память того нашого бл. п. Друга жива єст серед нашого Народа и ніт лемка, который бы не споминал з чувством благодарности Світлой Постати того великого Друга Лемковщини.

Так як на похороні перед трома роками, так и дня 15-го червня т. р. численны делегации Лемковщины приняли участь в поминальном богослужежу и поблагословеню Дома им. Мин. Бронислава Перацкого, який уфундовав город Новий Санч в Єго вічну память.

На торжество того приїхал премер ген. Славой Складковский в товаристві министров и маршалов Сейма и Сената, воєвода краковський Гноинський, латинський епископ с Тарнога, Ексц. Лисовський, духовенство обох обрядів, школы, войско и делегации місцевых организаций и селян.

По отслуженню Служби Божої в каплиці на кладиці и отспіваню панихиди и латинської заупокойной молитви зложено на грбі ген. Перацкого численны вінци и при звуках траурного марша перешли всі собраны перед нововбудованый Дом им. Министра Бр. Перацкого, который поблагословил латинський епископ, Ексц. Лисовський.

личных лицев и посылайме там всіх тих, котри хотіли бы быти учителями и трудити ся над образованем душ и умов их молодих братчиков и сестер.

Дбаймо о порядок на дорогах.

В пятницу, дня 11. т. м. притрафил ся в Крынице - Селі барз прикрытый случай, котрий закончил ся смертью одного з найповажнішых людей села, всіма шанованого талергофца и бывшого начальника громады бл. п. Юрия Петрика. Случай тот был вызваний неосторожнім іздом фурмана, который не старал ся виминути старого господаря але наїхал на него и стратовал его коньми и возом.

Случаи такы сут на наших дорогах не отособнены и тому потребуют они обговореня, тым больше, же рух на дорогах оживят ся чимраз больше с каждым роком и неосторожні ізди могут стати ся причином неодного несчастя.

Дороги сут перезначені на тото, щтобы нима іздити и ходити, але не можна на дорогах ани стояти громадами, як то часто робят у нас люди, ани тымбольше позвалити бавити ся на них дітям. Тымчасом што діє ся, хоць у нас в Крынице. На найрухливішої дорозі, ведучої с Крынице до Мушины, видно все череды дітей (переважно жидовских) и подростков, котри учат ся іздити на роверах, або бавят ся обручами и мячами. Понятно, же туты громады дітей тамуют рух и спричиняют на дорозі безпорядок, не бесідуючи о самом занечицію дорог.

Дороговы приписы приказуют іздити в зам правом стороном дороги. Тымчасом возы іздят переважно середином, а кромі того мноғи дорожкарьи женут коні и кажут всім усувати ся чим скорше с дороги, при чом закрутуты берут в полном розгоні. Така неосторожна ізда, особенно на закрутках, стала ся уж нераз причином несчастя и тому дорожкарьи повинни сами іздити осторожнійше.

Не можеме забывать о том, же минул тот час, коли через село переїджал оден воз денно. Втотчас могли бавити ся на дорозі діти, могли радити там газдове, могли люди іздити, як ся им подобало. Тепер, коли іздят дорогами численны авта и возы, мусит ся перестеріти дороговы приписы, бо иначе несчастны случаи будут чимраз частійши.

До яких школ посылати наши діти?

Скончил ся школьный рок, а с ним много молодежи покончило 4-ту клясу гімназии нового типа. Перед том молодежом и перед их родичами повстає тепер важна справа, што робити дальше?

Як знаме, по 4-той клясі прислугує право поступити до так званых лицев. Тых лицев сут найрозмаїтиши типы и о них писали мы уж нераз в попередних числах нашої газеты. Стоиме все на той точці, же наша учаща ся молодеж принесе найбільшу користь своєму селу и своему народови лем втотчас, коли выбере собі такий фах, с которым може жити дальше на селі. Такыма фахами єст ремесло, рольництво и учительство. Прото тиже наша молодеж повинна передовсем ити до школ фаховых ремесельничих, рольничих и до лицев педагогичных, в которых приготовляют кандидатов на учителей.

Правда, — до тепер учительских кандидатсв было за много и маса молодых людей, покончиших учительські семинари сідила єдома и ждала роками на посады. Тото знохочало неодного посылати свою дітину до учит. семинаров, бо кождий хотіл бы, штобы дітина по оконченю школы як найскоріше дostaла фалаток хліба.

Стан таікий вытворено може нароком, бо власти икольны чисили ся с тым, же ви-

ду скасованя учительських семинаров и введення новых типов школ, через 4 роки не буде новых учительських сил и же на тот час треба мати вишколеных людей, чтобы нима пополнити учительські ряды.

И минул всього оден рок от послідной учительській матури, а уж близко половина безроботных учителей достає посады, за рок другий може оказати ся, же браки кандидатов на учителей, а в каждом разі впродолженю чотирох літ не лем найде ся напевно місце для всіх окончивших учительський семинар, але кромі того власти школы мусят приостановити переход старых учителей на пенсію, бо буде браковати учительських сил.

Тому то, кто пошле своего сына, або дічину тепер до педагогичного лицея, може быти певный, же это дітина достане місце сейчас по оконченю школы. Наука в педагогичных лицах треват всього лем з роки.

На пороблены зарядом Лемко - Союза стараня, приречено нам, же педагогичны лица, а то: мужеский — в Старом Санчі и женеский — в Новом Санчі будут принимати учеников с Лемковщины и то не лем с краковскім, але также и с львовскім школьного округа.

Прото тиже выкористайме велики возможности принятия до выже наведеных педагог-

ШТО ДІЄ СЯ В РОСИИ.

О том, что діє ся тепер в Росии, росписуются газеты цілого світа. Приходит вісти, одна страшніша от другой. Трудно сориентовати ся в том всьом, што там ся творит. Одно єст лем певне, же Сталин каже стріляти на ліво и на право.

В послідном числі донесли мы о увязненню маршала Тухачевского и Блюхера. Што до того послідного, то оказалось ся, же вісти о его увязненню были неправдивы. Блюхер находит ся на свободі и сам судит. Разом с маршалом Буденным входил он в склад воїскового суда, который барз скоро уладил справу „зрадників и шпіонов“ в особах: маршала Тухачевского и семох генералов червеної армии Якира, Уборевича, Корка, Ейдемана, Фельдмана, Примакова и Путну и засудил их всіх на кару смерті через розстрілянє. Вырок wykonано дня 12. т. м.

Засуджені, кромі марш. Тухачевского, внесли просьбу о помилованні, але даремно. Марш. Тухачевский, коли спытано ся его, чи

хоче просити о помилованні, сказал коротко: „не хочу“.

Совітські газеты нападают ордынарно на засуджених и называют их лотрами и зрадниками.

Ворошилов выдал отозву до войска, в котрой представляют Тухачевского, яко зрадника, который стреміл до обalenня комуністичних рядов в Росии и за помоч против червеної армии прирекал Німеччині Україну. Гдеякі формации воєнни принялі отозву молчанем. Тухачевский тішил ся великим повагом в армии и был любленый через офицеров.

Заграниці газеты посвячают цілі сторони событиям в Росии и многи с них высказують ся, же „Сталин убил меженародный престиж Совітов“, бо жадна держава не схоче вязати ся з людьми, которых потом розстрілювают яко зрадників.

Газеты доносят также о дальних арестах и процесах. Сталин создає вокруг себе пустоту.

При губернаторі єст вице-губернатор, котрый являєт ся его заступником.

В Ужгороді повстане губернський заряд, а при губернаторі буде губернська рада, которая має быти дорадчим органом губернатора.

Процес членов О. У. Н.

Перед судом присяжных засідателей во Львові роспочал ся процес 15-ох українських терористів, обвинених в принадлежності до організації, стремячої ся до оторвання Волині и Галичини от польської держави, а такоже в організації замахов на жите інших членов той організації.

Процес тот єст цікавий тым, же открыват он образ внутренних отношень в організації українських националістів (О. У. Н.).

По убийстві министра Перецкого в О. У. Н. роспочала ся борба двох груп. Одна часть членов постановила продолжати терор дальше и вести політику „тяглої революції“ в Польщі, друга група была тому противна и хотіла часово не прибігати к средствам терору. Перша група об'единила ся вокруг Михаила Копача и Марії Ковалюк и ввішла в склад української організації У. В. О.

В виду того центральний заряд О. У. Н. постановил зліквидувати Копача и Ковалюк, а такоже их помочников Мельника и Дмитерко.

Перших троє убито, а замах на Дмитерку ся не удал и Дмитерко донес поліції о замаху и о убийстві его товаришів.

Поліція начала слідство и арестовала папу людей - членов О. У. Н., котры початково признали ся до вини, а пак почали ся винепрати. Найдений у арестованых матеріал виявил головних діятелей той організації, котрі разом с попередними засіли перед судом.

Процес тягне ся уж другий тиждень. Мають переслухати около 70 свідков.

В тот празник отчитовал ся всегда Закон Мойсея, даный ему Богом на горѣ Синай, а голос равина из Катедри украшеной богато зеленью, представлял голос Бога проговорившого до народа свого „в облакѣ, громѣ и молнії“. Охарений и святочно прибраний народ, выражал тым способом свое благовініе к закону и к законодателю, що заразом мало напоминати ему не только чистоту тѣлесную но о много вызшу чистоту душевную, до котрой мал доходити через храненіе закона Божого.

III. И в Новом Завѣтѣ во время Сошествія св. Духа на св. Апостолов в празник жидовских Зел. Свят, горница Сіоньская, где находили ся св. Апостолы и Прч. Дѣва Марія, украшена была зеленою, бо св. Апостолы того звука, обратившого ся, як то уже згадано, в закон, не могли оминути. Впрочем чули они благодарность для Мойсеевого Закона, який привел людей до Ісуса Христа.

Но Господу Богу было угодно, щобы тая старозавѣтна Пятдесятница была уже поспільною и замѣнила ся в Пятдесятницу новозавѣтну.

Из Діяній Апостольских знаем, що в час 3. дне (около години 9. рано) здѣжал ся шум, якби от надходящої бурі и наполнил весь дом и явили ся языки огненія над головами св. Апостолов и исполнili ся они Духа св. и зачали говорити рожними языками. Первый с св. проповѣдью виступил св. Петр и по его науцѣ приступило до вѣри в Христа около 3.000 людей.

В тот способ образovalа ся перва громада християнська в Іерусалимѣ под проводом первых пастырей т. е. св. Петра и прочих св. Апостолів.

Приготовлене до автономии Подкарпатской Руси.

Президія міністрів в Чехословакії одобрила проект закона о компетенції губернатора в Подкарпатській Русі. Проект тот явят ся приготовленем до автономии Подкарпатській Русі, обезпеченої основными законами Чехословакії Республіки.

В первих четырех параграфах проекта бєдіє ся о том, же во главі уряду Подкарпатской Руси стоит губернатор, котрого назначат и затверджат президент Чехословакии по представлению правительства. Губернатор єст отвітственный перед правительством лем до

того часу, покаль не буде отдельного сейма для Подкарпатской Руси, пак буде отвічати перед сеймом.

Компетенция губернатора относит ся до справ языковых, религійных и місцевых урядов в розмірах установленых законом. Правительство може своим зарядженем туту компетенцию розширити, але не має права ю ограничить.

Губернатор затверджат войтов и бурмистров в краю.

о: Д. В.

Ізясnenіе обычая украшати св. храмы и жилища зеленою в время Праздника Пятдесятницы.

Праздник Пятдесятницы иначе Сошествія св. Духа находит серед нашего народа название Зеленых Свят. Тає послѣдна назва походить от загально принятого звука украшати в тот праздник св. храмы и нашіи хаты зелеными галузками.

Обичай тот не есть вынаходом послѣдних столѣтій, але есть он дуже давний и початком своим сягає еще Старого Завѣта. Он має свой глубокій змѣсл и для зрозумѣнія его мусим тут увзгляднити и по черзъ перейти 3. историчны моменты именно:

1) Явленіе Бога патріарху Аврааму в кущи у дуба мамврійского;

2) Закон даный на горѣ Синай народу ізраильскому;

3) Сіонская горница в время жидовской пятдесятницы.

I. В книзѣ Бытія в главѣ 18. читаемо: „и яви ся Аврааму Бог у дуба мамврійского, съдѧщу ему пред дверми съни своея в полуднѣ. Воззрѣв же очима своими видѣ и се тріє мужи стояху над ним и притече во срѣтеніе им и поклониша до земли и рече Господи аще убо обрѣтох благодать пред Тобою не мини мене“.

Авраам выдѣл з мужей а наименовал их только одним именем сказав „Господи“ бо тут св. Патріарх прозрѣл тайну одного вправдѣ Бога але в трех лицах т. е. тайну Прсв. Тройцы. Бог надгородил его за тую вѣру, бо ска-

зал ему, що с него выйдет великий народ и „благословляют ся о нем всі языци земнії“.

И мы во время Праздника Пятдесятницы переносим ся мыслю в кущу Авраама в Мамврійской дубравѣ, що узмысловляєм собы богочеством мая зеленых галузок и с тым Праздником почитаем не только исходящого св. Духа але цѣлу Прсв. Троїцу яко едино начало троичного Божества.

II. В книзѣ Исхода глава 19. читаем: Мѣсяца третього изшествія сынов израилевых от земли египетской прйдоша в пустыню Сінайскую и ополчи ся тамо израиль прямо горы“.

Гора Сінай была тогда покрыта зеленою бо коли вскорѣ послѣ сокрушенія первых таблич казал. Госп. Бог взыти Мойсею другій раз на гору, то приказал ему: „и овцы и говяд да не пасут ся близ горы той“ — отже ясно що была там зелень и трава.

И приказал Г. Бог Мойсею щобы люди охарили ся: „и очисти я днес и утрѣ и да исперут ризы своя“.

И народ рабов египетских вѣрно исполнил Божій приказ и очистил не только себе але и свои шатра в которых жил и навѣрно для приданія им праздничного вида украсил их зеленою. По крайней мѣрѣ звука тот украсити в время Зел. Свят синагоги и дома цвѣтами, травою и зелеными галузками, обратил ся у Євреев майже в закон и пильно был перестерѣганий.

Не марнуйте гноєвки.

В сельських господарствах гноєвка звичайно ся марнує. Отпливат она спокойно со стаен и с гною, всяка в землю, або разом с дожджевом водом спливат до придорожних ярков. Тымчасом гноєвка містит в собі много кормових частей, потребных до розвою рослин и если бы мы уміли ю отвітно використати, то безспорно принесло бы тето селянину великий хосен.

Если гноєвку роспустиме водом (в пропорції 10 або 20 частей води на 1 частину гноєвки), то можна ньом подливати всі ярины, як капусту, огурки, салату, калефиоры и т. д. Можна такоже подливати ньом овочевы дереви и в загалі всі рослини. Треба однако роспустити ю водом, бо сама могла бы запекодити, бо она палит рослини.

Добре єсть подливати гноєвком компостови купи. Компост зискує дуже на том, стає масніший и богатший в кормовы части. Розводненом гноєвком можна поливати также стаенній навоз, коли єсть занадто сухий, або занадто свіжий и соломястый. С тых приміров видно, же гноєвку можна розмайто ужити, а єй дійствие єсть все користне.

Зрозуміла річ, щоби використати гноєвку, треба ю мати, т. зв. треба ю зберати. Не можна допустити до того, щоби всякала до землі, або ужизняла придорожни ярки, где користат с ней лем всілякій бурян, который занечищат поля.

Зберати гноєвку єсть барз легко. Вистарчит вкопати в місци ниже положеном, до котрого може спливати гноєвка, звичайну бочку, а іще лучше, два цементовы круги, якіх уживат ся при будові студні — и уж резервоар на гноєвку готовий. Дно такого зборника треба также вицементовати, або, по крайній мірі, вложити грубо масном глином, што-

столов. Таким то образом перемінила ся Пятдесятница старозав'єтна в Пятдесятницу новозав'єтну.

Жидовскій звичай получил в Новом Зав'єтъ еще большій змысл. С пришествием св. Духа еще выразнѣше зостала вѣрним открыта Тайна Пресв. Тройцы, як Аврааму у дуба мамврійского, зостал написаний закон Духа живістворящого не на каменных таблицях, як на горѣ Синай, а на сердцах вѣруючих и зостало положено начало видимой Церкви Хр. на земли, с настырями и наствою преобильным источником Божих благодатей в всіх таинствах новозав'єтных, которыи от Бога Отца через заслуги Сина Божого за посредством св. Духа спливают на наші души.

И нам поблагословил Господь Бог быти членами Єго правдивої св. Церкви, сынами Єго Царства на земли под проводом Найвызвіштою Архіерея наслѣдника св. Петра святѣйшого Отца Папы рымского и даного нам Владыки и отцей душнастійрей яко правдиво апостольских наслѣдников, под проводом которых можем смѣло ступати — хотій нераз прикрою но всегда певною дорогою до нашої остаточнїй цѣлі.

Любим же щиро и глубоко почитаймо нашу св. Церков и будьмо Любезны Друзя не мертвими але всегда живыми ей членами. Пригадаймо собѣ що укращеній зеленью наш дом должен быти и кущей Авраама где хранит ся вѣра в Пресв. Тройцу и горою Синай через захованье Божого закона и Сіоньской горницей где едина вѣра и едын дух и любов творят Новый Зав'єт.

—000—

бы гноєвка не всякала до землі. Зборник треба накрыти збитыми дощками, штоби гноєвка не высыхала.

Понятно зборник треба зробити гдеся на стороні и обезпечити его, штоби до него не могли впасти звірят, або — што горше — діти. Если на обистю ніт місца, то можна такой зборник зробити в куті стайні и обезпечити его перед доступом людей и звірят. В каждом разі селянин не може допустити до того, штоби кормовы складники, які находят ся в гноєвці в великому количестві — марновали ся без пожитку.

**Помер в Крыници - Селі
ЮРИЙ ПЕТРИХ
в 73-ом р. житя.**

Покойный от наймолодших літ принимал жиєу участ в громадском и национальном житю, за што в часі світової войны мутили его близко три роки в лягері интернованих в Талергоф.

По освобождению его с табора, вернул до родного села и был выбраный войтом. В тых тяжких часах реквизиции, охоронял село перед войсковыми реквизициями и заслужил собі любов всіх односельчан.

До конца житя служил радо и безкористно своим знанем и не щадил николи труда, коли росходило ся о добро села и своего народа.

Тож посмутніло село по єго трагичной смерти (умер покойный от потратованя єго через коні) и неодна слеза проліяла ся над єго свіжо усыпаном могилом. В теплых словах попрощал Покойного на кладбищі предсідатель Лемко - Союза Д-р. Орест Гнатышак. — В. Е. П.

Солене сіна.

Солене сіна, то не лем найлучше обезпечене сіна перед гнітем в дождливы літа, але также одынокий способ захованя в нем всіх кормових складников.

В той цілі однако треба солити не пересохле сіно, але привялу траву в 24. годинах по скщеню. Тот способ єсть широко приміняный в Швайцарии, Німеччині, Франции, Даніи, Швеции и Норвегии, хоц там быдляча соль не єсть дешевша от соли уживаной до страв. Помимо того, тамтешни селяне бесідуют, же им ся тето оплачат, бо дає велику щадност в роботі и єсть ся певним, же сіно ся не попсує.

Солене сіна в часі, коли трава не совсем высохне, має іще и туту вартость, же трава, лежачи корестие на валках, коротше отдыхат, т. е. скорше заумерат, а через отдыхане трава тратит часть білка и мучки.

До соленя сіна легко сопрілого бере ся больше соли, як до соленя сіна пересохлого, бо от $1\frac{1}{2}$ до 2 кг. на 100 кг. сіна. Сіно укладат ся награбками в маленьки копы и убиват ся сильно кажду копу, штоби сіно ухоронити перед доступом повітря. Версты сіна, зложены в копах пересыпует ся быдлячом солю меленом с додатком колькотару. Зверха копу накрыват ся сухом соломом.

Посолене так сіно можна звозити уж по двох днях сміло до стодол и ніт страху, же сплісніє або згніє. Может таке сіно остати на дожди долгий час и нич му тето не пошкодит.

Якы сут в Полщі кооператывы.

В неділю, дня 13. т. м. обходили в цілой Польщі т. зв. „День кооперации“. Важна тета для села справа зачинат в послідних літах обнимати чимраз ширши круты селянства, котре розуміє, же кооперация єст одним с найпевнішими путей, ведучих до добробыту.

Ведя обчислень в початку р. 1936. было в Польщі 21.219 кооператывов, в том числе 11.975 кооператывов належало до союзов и розвивало ся добре. Решта не звязана союзами была або нечинна, або злоупотребляла фирмую кооператывов для прыватных цілей. Кооператывы союзы числили 2,668,000 членов. С того числа припадало на селян 1,800,000, около 170 тысяч на роботников, около 215 тысяч на урядников, около 90 тысяч на ремесельников, а решта на інши соціальны групы. Адже на переді стоит кооперация селянска.

Найчисленнішим типом кооператывов в Польщі сут кооператывы кредитовы.

Кооператывы кредитовы служат розмитым групам населеня. Найбольше, бо 3.656 кооператывов с 772 тысячами членов находит ся на селі и служит потребам села.

Друге місце занимают **кооператывы консумційны**, которых при конци р. 1936. было 1.555 с 311 тысячами членов.

На селі велику ролю отрывают **кооператывы молочарски**, котры отбирают от членов молоко, перерабают єго на масло, або інши выділки и продают в містах, або аж и до чужих краев, понятно через свои централі. Тых кооператывов было в 1936 р. — 1.323 с 438 тысячами членов.

Попри них дійствуют по селах **кооператывы рольничо - торговельны**, котры организуют продаж рольных продуктов (землеплодов) и закупают для своих членов штучны нафозы, пашу, машини и рольничи знаряды. Тых кооператывов было в 1936 р. — 407 с 61 тысячами членов.

Кромі тых головных кооператывов єст ище много інших менше численных и можна сказать, што ніт такої потребы, котрой бы не можна заспокоити при помочи кооперацийной организації.

Живым того приміром може быти хоц бы недавно основанный **кооператыв здравя** в Марковой, котрой ціль єсть опековати ся и дбати о здрае, запобігати хворотам и куровати в потребі своих членов.

Родзенки можна приготовити с ясно - жолтих черешень. Черешні разом с хвостиками роскладаме на сита, прикрываме тонким сітком и через день сушиме на сонци, а в ночі в прогрітом пецу. По пару днях, як уж подсохнут, обрываме хвостики и витискаме с них косточки. Они не повинни відляти уж сочку. Суш має быти гнучкій и пружній. По висушеню виставити на продувне місце и уложить до слоіков, пересыпуючи толченым цукром и ванилиом. Держати в сухом місци. Такы родзенки можна давати до каждого тіста вмісто виноградных.

ПОМИЩАЙТЕ
ОГОЛОШЕНЯ
В ГАЗЕТИ „ЛЕМКО“.

Що чути в світі.

Голод в Китаю. С Шанхая доносять: В послідствіє долготріалої сухи панує в провінції Квайчай страшний голод. Правительство громадит скоро і висылат там землеплоди для трох мільйонів людей, котрим без той помочи грозить голодова смерть. Населене от долшого часу кормит ся листом і кором дерев, але уж і того бракує. От посухи висохла ріка Нанамин.

Такоже в провінції Шечуан панує голод. Там затруло ся багато людей от труючих рослин, котрі населене єло, штоби заспокоїти перший голод. Несчастни поумерали в пару годин.

Умерла мати Сталіна. Недавно умерла в Тифлісі мати Сталіна Катарина Джугашвілі. „Посліднія Новости“ так описують її життя. Мати Сталіна була барз побожна. С прошлой осени почала она каждого дня ходити до церкви Касеести. Церков тата находит ся недалеко от бывшого дворца намістника в Тифлісі. Старуха, котра жила в том дворци в предназначеных для неї двух комнатах, поставила собі в куті олтар и молила ся все вдома, а кромі того ходила на кажде богослужение до церкви. Вість о том рознесла ся скоро по Тифлісі и по цілом Кавказі. Люди приходили нароком до церкви, штоби взріти матер Сталіна, котра давала свічки и усердно молила ся до конца служби. Перша приходила до церкви, а остатна выходила с ней.

В комуністичних кругах того ся не подобало. Пробовали ю нагварити, жбъи перестала ходити до церкви, але даремно. Мати Сталіна бесідовала: „мені час умерати, молю ся перед Богом о отпущене гріхов. Може Бог простит и мому сынови“. Заборонити матери Сталіна никто не посміл. Не посміли такоже закрити церков, бо старуха повіла, же в таком разі буде молити ся на двої. Через цілу зиму пла тиха борба меже безбожниками и старухом. Аж наконец безбожники рішили написати о том Сталіну.

Сталін приказав вивезти матери с Тифліса в Гори. Старуху нагварили вийти с Тифліса и она переїхала в лютом в Гори, где жила до послідного часу и ходила кожного дня до тамтешньої церкви.

В послідном часі захворила она на запалене легких и ю перевезли знова до Тифліса, бо в Гори ніт лікара. Але перед смертю їй не дали висповідати и запричащати ся. Она умерла без святих тайн и была похована без церковной церемонии. Вот вам свобода в Світах.

Веселый арестант в Португалии. В одном місточку в Португалии утекло с тюрми 5-ох арестантов. Оден с них, видно весельчак, оставил лист до стражника, в котором написал: „роблю собі урляп, бо тепер сут роботы в доли. Як роботы ся скончат, верну отсідити решту. Будте о мене спокойны“.

Скелет допотопного великана откопано в Америці. С Нью-Йорку доносять, же начальник тамтешнього музея вийшал до держави Війомінг, штоби доглянути роботы при откопаню найбільшого скелета допотопного звіря, який знає дотепер світ.

В державах Колорадо и Уталю натрафлено на отбитки стопы величезного звіря, котрого стопа має перешло 90 центиметров.

Дотепер викопано добре захованый че-

реп звіря довготи понад 2 метри и одну передну ногу. Звір tot належал до гатунку кангуров, котрі жили на землі перед мільйонами літ, в часі, коли людей на світі іще совсім не було.

Коровы любят музыку. Оден фермер с держави Індіяна в Північній Америці спостерег, же коровы любят музыку. Он заложил в стайні радио и грає все коровам при доиню. По пару тижднях спостерег, же коровы дають значно більше молока. Чтобы переконати ся, чи то було через музыку, перестал грати коровам через пару тижней и показало ся, же коровы змаліли молока. Кромі того фермер твердит, же коровы, слухаючи радио, ідят значно менше.

Чим пояснити того, же коровы, котрі жрут менше — дають більше молока, фермер не вясняє.

Вісти с краю.

Заплатила дорого за „любчик“. Перед фінансово - карним виділом Окружного Суда в Станиславові отвічала Петронеля Ковальчук с Юрковки, пов. толмачского за того, же денатурсований спирт розводняла и додаючи до него кус цynamону и цукру, продавала в спеціально опакованих фляшечках, яко средство на любов, т. зв. „любчик“. Суд засудил ю на кару грошеву 2.000 зл.

Выплю 35 фляшок пива. В Тупадлах, коло Ястряб'ої Гори заставило ся двох селян о того, же оден с них выплю 35 фляшок пива. Легкодух по выпитю 34-ох фляшок упил ся так, же ледво го отратовано.

Побили ся косами. В селі Адамовок коло Ченсткови вадил ся от давна хлоп Абрамчик со своим сусідом Богуцким о межу. Недавно оба, вмісто ся погодити, постановили рішити спор поєднком. Яко оружие выбрали косы. В часі поєднка оба поранили ся тяжко. Богуцкий ранил тяжко Абрамчика в бок и отрубал му ліву руку. Абрамчука отвезено до шпиталя.

Убіл го електричний ток. На передмістю Замостя дванадцето-літний хлопец Александр Млынарський выдрал ся на столб с електричними проводами. Будучи на вершку столба, хлопец заплянтал ся меже дроти и згинул от сильного електричного току. Суг-

лене тіло висіло близко годину на дротах, поки не пришли техники, котрі зняли го на землю.

Тещу всадил до кутчика с курами. В селі Шкляна в пов. межовском Ст. Щепанський отроку тримал свою тещу в кутчику разом с домашними птахами. Старуха 77-літна Марія Дерель не могла протиставити ся тому бестияльському поступкови зятя. Довідала ся о том поліція, випустила тещу с кутчика, а „доброго“ зятя потягнула до судової отвітственности.

Щупак - великан. В ріці Вили в гмні долвіної зловили рыбаки щуку - великану, котра важила перешло 30 кг. Рыбаки продали его за 2 зл.

ВАЖНЕ ДЛЯ ДЯКОВ.

Повідомляю интересованих кандидатов на дяков, а також неспытованих дяков, желаючих здати испыт, што

дня 16. серпня 1937 отрываю
3—4 МІСЯЧНИЙ КУРС ДЯКОВСКИЙ.

По оконченю курсу кандидаты поддадутся испытави в Мысцові перед Комисіон делегованом через Апостольську Адміністрацию.

Платня за науку 15 злотых місячно.
По близши информации звертати ся под адр-

МИХАИЛ ФЕЦІНА
пів. церк.

МЫСЦОВА — поча Жмигород.

В прекрасной горской курацийній місцевості повіта горлицького иде на продаж

НОВА ВІЛЛЯ
о 5-ох покоях с верандами и сутеринах.

В кухні водопроводы. Вілля умебльована. До віллі належить яринний огород и 2 мортги управлена и засіяного поля. Полный инвентар господарский живий и мертвый.

Близши информации у настоятеля
РУСКОЙ БУРСЫ В ГОРЛИЦАХ.

КУПЛЮ ВЕЛИКУ ИЛЮСТРОВАНУ БІБЛІЮ
О. МАЩАКА.

Адресовать до адміністрации „Лемка“
Крыница.

КТО ХОЧЕ ЗАБЕЗПЕЧИТИ СЕБЕ НА СТАРОСТЬ И РОДИНУ
ОТ НУЖДЫ И ГОЛОДА, АБО ЗЛОЖТИ ДІЯМ ВІНО,

НЕХАЙ ЯКНЯЙСКОРШЕ

заасекурує ся
в асекураційном Товаристві
ВИТА и КРАКОВСКЕ
во ЛЬВОВІ

Асекурацию принимают на цій Лемковщині
представителі: гг. Осіф Ямовицький — Крыница - Село
и Михаїл Перелом — Сянок.